

Wielu rodziców boryka się z pytaniem czym jest konsekwentne wychowanie?

Jak być konsekwentnym rodzicem? Może zacznijmy od początku, czyli od wyjaśnienia, czym jest samo pojęcie konsekwencji. To nic innego jak umiejętność postępowania według założonych zasad, a konsekwentne wychowanie to najprościej rzecz biorąc trzymanie się jasnych reguł i postanowień. Niby nic wielkiego, natomiast w procesie wychowania dziecka, często nie radzimy

sobie z konsekwencją, co z kolei dzieci perfekcyjnie potrafią wykorzystać. Brak konsekwencji obrazowo można przedstawić, jako pułapkę, którą sami na siebie stawiamy. Wychowanie zaczyna się od rodzica. Jeżeli chcemy dobrze wychować dziecko, zastanówmy się nad swoim światem wartości. Dziecko musi wiedzieć, co rodzice uważają za dobre, a co za złe, co jest dla nich słuszne, a co nie, czego pragną, a na co nie pozwalają.

Co daje konsekwentne zachowanie?

Konsekwentne zachowanie daje - nie tylko dzieciom, lecz również dorosłym - pewność oraz poczucie bezpieczeństwa. To, czy dzieci stosują się zawsze do dążeń rodziców, jest już zupełnie innym pytaniem. Często tego nie robią. A wtedy nie chodzi o kary, lecz właśnie o konsekwencje. Konsekwencje muszą być z góry tak jasne, jak to, do czego mają one prowadzić. Bardzo ważne jest, aby dzieci nauczyły się rozumieć, że konsekwencje są zawsze skutkami, są następstwem pewnych działań. Pobłażając i ulegając dziecku burzimy jedynie jego system reguł. Niszczymy poczucie bezpieczeństwa, jak i poczucie przewidywalności. Dziecko w takiej sytuacji czuje się zbite z tropu i zdezorientowane. Konsekwencja jest bardzo ważna i wcale nie unieszczęśliwia dziecka, warto pamiętać, że nasza nieugiętość nauczy dziecko brać odpowiedzialność za swoje czyny i słowa. Jeżeli od najmłodszych lat będziemy konsekwentni wobec dziecka, postawimy granice, a dziecko zrozumie, że łamanie zasad wiąże się z ponoszeniem odpowiedzialności, możemy być pewni, że wkrótce dziecko przestanie łamać te zasady – po prostu zrozumie, że to zupełnie nieopłacalne, i że nic w ten sposób nie wskóra.

Brak spójności wobec wymagań i zasad

Czasami rodzice są konsekwentni, ale mają inne zasady. Mama pozwala oglądać telewizję tylko godzinę dziennie, natomiast tata nie stawia ograniczeń. Mama pozwala zostawić bałagan w pokoju, a tata nie. Taki brak zgodności między rodzicami negatywnie wpływa na dziecko, a w konsekwencji może doprowadzić do faworyzowania przez dziecko tego rodzica, który na więcej pozwala. Maluch zacznie lawirować między rodzicami i wybierać, kogo aktualnie słucha. Albo tłumaczyć się „a tata mi pozwolił” – trudno odeprzeć taki argument bo trzeba by wtedy podważyć autorytet drugiego rodzica, jeśli nie zareagujemy jesteśmy nie konsekwentni. To trudna i rodząca wiele konfliktów sytuacja.

A więc, jak być konsekwentnym?

1. Ustalcie między sobą zasady i wartości, według których chcecie wychowywać swoje dzieci, ważne by uznały i rozumiały je obydwie strony.
2. Nasza pamięć jest dobra, ale krótka, więc lepiej spisz to, co ustaliliście.
3. Tłumacz dziecku, dlaczego podjąłeś taką decyzję, dlaczego w Waszym domu panują takie zasady.
4. Nie bój się wymagać od dzieci, jeśli się Ciebie nie słuchają.
5. Jeśli zasada jest jasna dla dziecka i stosowana już jakiś czas nie musisz z dzieckiem dyskutować - „Adam, powiedziałam, że masz wyłączyć komputer, to nie jest zaproszenie do dyskusji, wykonać”.
6. Wydawaj dziecku polecenia krótkimi zdaniami.
7. Jeśli masz problem ze stanowczym tonem w głosie, potrenuj przed lustrem.
8. Czasem nie musisz nic mówić, wystarczy, że zrobisz groźną minę.
9. Musicie się, jako rodzice razem wspierać. Jeśli dziecko nie reaguje na to, co mówi tata do akcji musi wkroczyć mama i na odwrót.
10. Jeśli Twoje dziecko jest wyjątkowo nie posłuszne możesz na tablicy lub kartce papieru napisać kilka ważniejszych dla Ciebie zasad i do nich się odwoływać. Dziecko może dostawać naklejkę lub inną nagrodę za to, że był posłuszny.

Dlaczego kary nie skutują?

Problem stosowania kar polega na tym, iż sposób ten po prostu nie skutkuje, gdyż powoduje rozterkę duchową i dziecko - zamiast poczucia winy za to, co zrobiło oraz myślenia nad tym, jak to naprawić - oddaje się całkowicie myślom o odwecie. Innymi słowy, karząc dziecko, pozbawiamy je w tym samym momencie bardzo ważnych procesów wewnętrznych, unaoczniających mu złe zachowanie.

A więc zamiast stosowania kar warto zamienić je na takie metody, jak:

1. Wskazanie dziecku pomocnej metody w rozwiązaniu danej sytuacji.
2. Wyrażenie swojej stanowczej dezaprobaty dla złego zachowania.
3. Wyrażenie swoich uczuć i oczekiwań w związku z zaistniałą sytuacją.
4. Pokazanie dziecku, jak może naprawić zło.
5. Zaproponowanie wyboru przy rozwiązaniu sytuacji związanej ze złym zachowaniem.
6. Pozwolenie dziecku na odczucie konsekwencji swego zachowania.

Konsekwencja zaprocentuje

Bardzo prawdopodobne, że dziecko nie godząc się na naszą stanowczość i stawiane przez nas granice, zacznie się buntować. Warto nastawić i przygotować się na bunt, płacz i obrażanie się dziecka. Mimo to nie rezygnujemy ze swoich postanowień. To z całą pewnością nasza praca zostanie nagrodzona i zaprocentuje. Przy takim działaniu, to co tak bardzo chcemy wpoić dziecku, stanie się jego nawykiem.

Broszura przygotowana przez Panią Monikę, która prowadzi zajęcia świetlicowe, multisensorykę i język angielski

